

(Kort bemærkning).

Steen Følke (VS):

Argumentationen bliver jo ikke bedre af at blive gentaget af hr. Bernhard Baunsgaard. Det er trist, at den åbenbart rækker længere ind i det radikale venstres folketingsgruppe, end man umiddelbart kunne tro.

Der er stadig ikke anført noget som helst imod, at vi gør det her i Danmark og derefter arbejder for at få andre lande med, heriblandt de nordiske lande. Den argumentation, hr. Bernhard Baunsgaard lægger frem, er den, højrefløjen gang på gang har lagt frem over for nordiske initiativer: ja men det er meget bedre, at det sker i FN, for hvis vi kan få hele FN med, så får vi rigtig lagt pres på Sydafrika. Hvis vi får alle lande med, så er det jo meget bedre, end hvis Norden gør noget alene. Det er selvfølgelig på overfladen et rigtigt argument, men de, der fremfører det, ved udmærket godt, at man ikke får alle de andre lande med, og derfor bliver det ikke til noget, og det er i virkeligheden også det, de ønsker sig.

Jeg skal ikke kunne sige, hvad der er muligt på nordisk plan; det kan da godt være, at det er muligt at komme igennem med disse ganske små og i og for sig uhyre beskedne foranstaltninger også på nordisk plan, men der er ingen som helst grund til at afvente stillingtagen i de andre lande. Hvis der er nogen som helst vilje til handling, hvis der er vilje til at gøre noget, der i praksis kan genere det regime, som hr. Bernhard Baunsgaard finder afskyeligt – jeg tvivler ikke på, at han mener det – så kan det gøres her og nu, så kan vi gå i spidsen, og så tror jeg, mulighederne for at få de andre nordiske lande med vil være større.

Jeg synes, det er meget trist, at de radikale har indtaget denne holdning i sagen. Jeg må sige, at jeg kan nu ikke forestille mig, at det skulle være et kabinetsspørgsmål for hr. Poul Schlüter.

Formanden:

Det hedder statsministeren.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For god ordens skyld vil jeg gerne understrege, at forkastelsen af dette beslutningsforslag ikke indebærer nogen svækkelse af regeringens afstandtagen fra det sydafrikanske

apartheidstyre. Det sagde jeg ved førstebehandling, og det vil jeg gerne gentage her.

Situationen er den, som hr. Bernhard Baunsgaard helt korrekt påpegede, at SF ikke har gennemtænkt sit forslag ordentligt. Hvis man havde vedtaget forslaget, ville det indebære en sagligt og politisk helt uforsvarlig indskrænkning af den gruppe af sydafrikanere, der bør være undtaget fra handlingsprogrammets henstilling på det kulturelle område, og det ville også være i strid med såvel det nordiske handlingsprograms ånd og bogstav som de fællesnordiske retningslinjer for forvaltningen af visumpligten.

De meget ophidsede angreb, der er kommet på dem, der har afvist SFs beslutningsforslag, synes nærmest at antyde, at de øvrige nordiske lande må ligge på maven for Pretoriastyret. Det er jo den logik, der ligger i angrebene. Jeg er sikker på, at det er en holding, der vil vække undren i de øvrige nordiske hovedstæder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 70 stemte for, 78 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om nedbringelse af forsuringen af miljøet.

Af Kalnæs (SF) m.fl.

(Fremsat 8/2 83. Første behandling 16/3 83. Betænkning 11/5 83).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3